

Bilag 8.

DE SAMVIRKENDE DANSKE LANDBOFORENINGER

Den 24. april 1968.

Vedrørende beskatning af fortjeneste ved salg af bygninger.

Det anføres i bemærkningerne side 8 til det foreliggende lovforslag, at De samvirkende danske Landboforeningers repræsentant i afskrivningsudvalget har stillet forslag om en mindre omfattende beskatning ved afståelse af bygninger end indstillet af flertallet, men at foreningerne i øvrigt har tiltrådt det af dette udvalgs flertal stillede forslag om ændrede regler for bygningsafskrivning.

På denne baggrund ønsker landboforeningerne herved over for folketingsudvalget at præcisere, at man ikke blot har stillet det omtalte forslag til en mindre omfattende beskatning, men har gjort dets gennemførelse til en *forudsætning for at tiltræde forslaget*s øvrige punkter vedrørende den ændrede afskrivningsmetode.

Som anført i afskrivningsudvalgets betænkning (side 25) er det af erhvervslivets repræsentanter i udvalget fremhævet, at den skete stigning i bygningsværdierne helt eller delvis er af nominal karakter og ikke udtryk for nogen reel værdiforøgelse. Den er således i vid udstrækning en ren inflationsvirkning, som det vil være urimeligt at beskattede, hvilket følgende eksempel viser.

En bygning med en *faktisk levetid* på 50 år anskaffes for 100.000 kr. og afskrives med 2 pct. årlig. Efter 25 års forløb er den således halvt nedslidt og derfor nedskrevet til 50.000 kr. Hvis det samtidig forudsættes, at inflationen på disse 25 år nøjagtigt har halveret pengenes købeevne, vil denne bygning ved salg indbringe 100.000 kr. (det koster 200.000 kr. at bygge en tilsvarende ny bygning). Den pågældende ejer af bygningen har således ikke ved salget haft

nogen reel fortjeneste — blot en inflations-sikring, som i almindelighed ikke er underkastet beskatning — men skal efter det foreliggende forslag beskattes af de 50.000 kr., hvormed bygningen er afskrevet i hans ejertid.

Det er den i dette eksempel nævnte situation, man vil bringe landbrugets samlede bygningsmasse i ved den konsekvente efterbeskatning af enhver afskrivning. Ved 10. alm. vurdering i 1950 blev landbrugets bygningsværdi ansat til 3,4 milliarder kr. Den samme bygningsmasse — eller rettere en mindre bygningsmasse, fordi nybyggeri og vedligeholdelse har været stagnerende gennem de senere år — blev ved 13. alm. vurdering i 1965 ansat til 17,5 milliarder kr. Disse tal viser, at hvis den foreslåede beskatningsregel havde været gældende i perioden 1950-65, ville praktisk taget enhver foretagens afskrivning i landbruget i denne periode være blevet efterbeskattet, efterhånden som de pågældende ejendomme var blevet handlet ved generationsskifte m. v., og dermed var adgangen til afskrivning til en vis grad gjort illusorisk for landbruget.

Landboforeningerne er enige i, at „for meget afskrevne beløb“ bør efterbeskattes, men finder som nævnt, at den foreslåede beskatningsregel går langt herudover. I princippet burde man ved ethvert salg af en bygning, hvorpå der har været afskrevet, udskille den del af en eventuel avance, som alene har sin årsag i inflationen — og så undtage denne del af „avancen“ for beskatning.

En sådan ordning lader sig dog næppe praktisere, hvorfor landboforeningerne som